ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)
της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση T-58/99,

Mukand Ltd, με έδρα τη Βομβάη (Ινδία),

Isibars Ltd, με έδρα τη Βομβάη,

Ferro Alloys Corporation Ltd, με έδρα το Nagpur (Ινδία),

Viraj Impoexpo Ltd, με έδρα τη Βομβάη,

εκπροσωπούμενες από τους K. Αδαμαντόπουλο, avocat, και J. Branton, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τον S. Marquardt, επικουρούμενο από τους H.-J. Rabe και G. Berrisch, avocats,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον V. Kreuschitz, επικουρούμενο από τον N. Khan, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2450/98 του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1998, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ράβδων ανοξείδωτου χάλυβα καταγωγής Ινδίας και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ L 304, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, A. Potocki, J. Pirrung, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 15ης Μαΐου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Οι προσφεύγουσες παράγουν και εξάγουν προς την Κοινότητα στιλπνές ράβδους ανοξείδωτου χάλυβα (στο εξής: SSBB).

2 Στις 26 Σεπτεμβρίου 1997 η Επιτροπή έλαβε καταγγελία της ενώσεως Eurofer, που συγκεντρώνει στους κόλπους της τις κοινοτικές επιχειρήσεις σιδήρου και χάλυβα, με την οποία προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι οι εισαγωγές SSBB καταγωγής Ινδίας αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων και, συνεπώς, προκαλούν σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές αυτές δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 30ής Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ C 328, σ. 16).

3 Με την απόφαση 98/247/ΕΚΑΧ, της 21ης Ιανουαρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (Υπόθεση IV/35.814 — Προσαύξηση της τιμής του κράματος, ΕΕ L 100, σ. 55), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι πολλές κοινοτικές επιχειρήσεις παραγωγής πλατέων προϊόντων από ανοξείδωτο χάλυβα (στο εξής: πλατέα προϊόντα) είχαν παραβεί το άρθρο 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ από τον Δεκέμβριο του 1993 μέχρι χρονικά σημεία που, κατά περίπτωση, περιλαμβάνονταν στο διάστημα μεταξύ Νοεμβρίου 1996 και Ιανουαρίου 1998, διότι τροποποίησαν και εφάρμοσαν, σε εναρμόνιση μεταξύ τους, τις τιμές αναφοράς του τύπου για τον υπολογισμό της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος. Η προσαύξηση της τιμής του κράματος είναι επιβάρυνση

της τιμής η οποία υπολογίζεται με βάση τις τιμές των χρησιμοποιούμενων κατά την κατασκευή του προϊόντος στοιχείων κράματος και η οποία προστίθεται στη βασική τιμή του ανοξείδωτου χάλυβα.

4 Σε ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Ιανουαρίου 1998, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2026/97 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 288, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), η δεύτερη και η τέταρτη προσφεύγουσα ισχυρίστηκαν, μεταξύ άλλων, ότι η πρακτική την οποία καταδικάζει η απόφαση 98/247 είχε αρχίσει και πάλι να ακολουθείται στην κοινοτική αγορά SSBB και ότι η αγορά αυτή είχε ήδη επηρεαστεί τόσο πολύ από το γεγονός αυτό, ώστε αποκλειόταν κάθε εκτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία στην αγορά αυτή εξαιτίας των δήθεν επιδοτουμένων εισαγωγών. Η άποψη αυτή παρατέθηκε στο από 6 Φεβρουαρίου 1998 υπόμνημα προσθέτων παρατηρήσεων.

5 Στις 3 Φεβρουαρίου 1998 η δεύτερη και η τέταρτη προσφεύγουσα απηύθυναν στην Επιτροπή καταγγελία βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), με την οποία έβαλλαν επίσης κατά της εναρμονισμένης εφαρμογής μιας προσαυξήσεως της τιμής του κράματος από τους κοινοτικούς παραγωγούς SSBB.

6 Στις 17 Ιουλίου 1998 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1556/98, για την επιβολή προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές ράβδων από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 202, σ. 40, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

7 Σε ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις 27 Ιουλίου 1998, οι εκπρόσωποι ορισμένων από τις προσφεύγουσες διατύπωσαν προφορικά τις θέσεις τους ως προς τον κανο-

νισμό αυτό. Μετά την ακρόαση αυτή, οι ενδιαφερόμενες εταιρίες υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις στις 31 Ιουλίου 1998. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν υπόμνημα με συμπληρωματικές γραπτές παρατηρήσεις στις 14 Αυγούστου 1998.

8 Με έγγραφο της 14ης Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή ανακοίνωσε στις προσφεύγουσες, κατ' εφαρμογή του άρθρου 15 του βασικού κανονισμού, την τελική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και των ουσιωδών εκτιμήσεων επί των οποίων είχε την πρόθεση να βασιστεί για να προτείνει τον προσδιορισμό των οριστικών αντισταθμιστικών δασμών. Οι προσφεύγουσες απάντησαν στην ανακοίνωση αυτή με επιστολή και τηλεομοιοτυπία της 23ης Σεπτεμβρίου 1998.

9 Στις 28 Οκτωβρίου 1998 η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Επιτροπής (ΓΔ IV) απηύθυνε στη δεύτερη και την τέταρτη προσφεύγουσα, σε απάντηση της από 3 Φεβρουαρίου 1998 καταγγελίας τους, έγγραφο δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001 σ. 37). Με επιστολή της 29ης Οκτωβρίου 1998, οι ενδιαφερόμενες διαβίβασαν το έγγραφο αυτό στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της τότε εκκρεμούς διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων.

10 Στις 13 Νοεμβρίου 1998, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2450/98, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ράβδων ανοξείδωτου χάλυβα καταγωγής Ινδίας και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ L 304, σ. 1, στο εξής: οριστικός κανονισμός ή προσβαλλόμενος κανονισμός).

11 Με απόφαση της 21ης Απριλίου 1999, η Επιτροπή απέρριψε την από 3 Φεβρουαρίου 1998 καταγγελία της δεύτερης και της τέταρτης προσφεύγουσας (υπόθεση IV/E-1/36.930). Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις για το ότι η προσαύξηση της τιμής του κράματος από τους κοινοτικούς παραγωγούς SSBB ήταν αποτέλεσμα εναρμονισμένων ενεργειών.

Διαδικασία

12 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Μαρτίου 1999, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.

13 Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 1999, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος επέτρεψε στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του καθού. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις.

14 Δεδομένου ότι η σύνθεση των τμημάτων του Πρωτοδικείου μεταβλήθηκε από της ενάρξεως του νέου δικαστικού έτους, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο πενταμελές τμήμα, στο οποίο κατά συνέπεια ανατέθηκε η υπόθεση αυτή. Λόγω της αλλαγής που επήλθε στη συνέχεια στη σύνθεση του Πρωτοδικείου στις 15 Δεκεμβρίου 1999, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή του ίδιου τμήματος.

15 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και κάλεσε το Συμβούλιο και την Επιτροπή, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις κατά τη συνεδρίαση.

16 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 15ης Μαΐου 2001. Εξάλλου το Συμβούλιο, με τηλεομοιοτυπία που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία στις 23 Μαΐου 2001, υπέβαλε γραπτώς στο Πρωτοδικείο, όπως του είχε ζητηθεί, ορισμένες από τις απαντήσεις που είχε δώσει προφορικώς κατά τη συνεδρίαση.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει, σύμφωνα με τα άρθρα 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ) και 174 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 231 ΕΚ), ότι είναι άκυρος ο οριστικός κανονισμός·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει την Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά της έξοδα.

18 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

19 Κατά το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, το παραδεκτό για λόγους δημοσίας τάξεως, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, κατά πάγια νομολογία, οι προϋποθέσεις παραδεκτού των προσφυγών του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψη 23, και του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1997, T-121/96 και T-151/96, Mutual Aid Administration Services κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1355, σκέψη 39).

20 Δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δύνανται να ασκούν προσφυγή κατά πράξεων του Συμβουλίου ή της Επιτροπής μόνον αν οι πράξεις αυτές είναι αποφάσεις που απευθύνονται σ' αυτά ή αποφάσεις οι οποίες, καίτοι εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, τα αφορούν άμεσα και ατομικά.

21 Κατά συνέπεια, η παρούσα προσφυγή είναι παραδεκτή μόνον καθόσον ζητείται η ακύρωση των διατάξεων του προσβαλλομένου κανονισμού που αφορούν άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες. Τέτοιες είναι οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού που θεσπίζουν οριστικό αντισταθμιστικό δασμό ή αφορούν την οριστική είσπραξη του προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού επί των εισαγωγών SSBB παραγωγής των προσφευγουσών και καθορίζουν το ποσοστό αυτών των δασμών. Αντιθέτως, οι προσφεύγουσες δεν νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή περί ακυρώσεως των διατάξεων του προσβαλλομένου κανονισμού που αφορούν άλλες εταιρίες. Η παρούσα προσφυγή επιβάλλεται, κατά το μέτρο αυτό, να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί της ουσίας

22 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 1, 8, παράγραφοι 1, 6 και 7, και 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και των άρθρων 15 και 19 της Συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα που συνήφθη στο πλαίσιο του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου κατά τις διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (ΕΕ 1994, L 336, σ. 156, στο εξής: Συμφωνία), καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον ο οριστικός κανονισμός επιβάλλει αντισταθμιστικό δασμό χωρίς να έχει εξακριβωθεί με τρόπο ορθό και τεκμηριωμένο αν οι εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος προξένησαν σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία παραγωγής του σχετικού προϊόντος. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου από την άποψη του άρθρου 10, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 13, παράγραφος 1, της Συμφωνίας, καθόσον οι διαβουλεύσεις που απαιτούν οι διατάξεις αυτές δεν προτάθηκαν στην Ινδική Κυβέρνηση. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 1, 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο ii, και 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και των άρθρων 1, παράγραφος 1.1, στοιχείο α', σημείο 1, περίπτωση ii, και 19, παράγραφος 3, της Συμφωνίας, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών δεδομένων και πρόδηλη διαδικαστική πλημμέλεια, καθόσον ο οριστικός κανονισμός επιβάλλει δυσανάλογους αντισταθμιστικούς δασμούς όσον αφορά το λεγόμενο «Passbook Scheme» της Ινδίας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 1, 8, παράγραφοι 1, 6 και 7, και 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και των άρθρων 15 και 19 της Συμφωνίας, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

23 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, δυνάμει των άρθρων 1, παράγραφος 1, 8, παράγραφοι 1, 6 και 7, και 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και των

άρθρων 15 και 19 της Συμφωνίας, αφενός δεν είναι δυνατόν να επιβληθεί αντισταθμιστικός δασμός, εκτός αν διαπιστωθεί, κατόπιν νομότυπης έρευνας, ότι οι επιδοτούμενες εισαγωγές προκαλούν σημαντική ζημία σε μια κοινοτική βιομηχανία, και αφετέρου ότι οι προκληθείσες από άλλους παράγοντες ζημίες, και ιδίως όσες προκλήθηκαν από συμπεριφορά της ίδιας της κοινοτικής βιομηχανίας που αντιβαίνει στους όρους του ανταγωνισμού, δεν πρέπει να αποδοθούν στις εν λόγω εισαγωγές.

24 Οι προσφεύγουσες επικαλούνται την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 1992, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1992, σ. I-3813, στο εξής: απόφαση Extramet II, σκέψη 16), και ισχυρίζονται ότι, εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν ομοίως την υποχρέωσή τους να προβούν με ορθό τρόπο στον προσδιορισμό της ζημίας. Ως εκ τούτου, τα όργανα αυτά υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση τόσο της ζημίας, όσο και της αιτιώδους συναφείας.

25 Με τα δικόγραφά τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, κυρίως, ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί SSBB επιδόθηκαν στις ίδιες αντίθετες προς τον ανταγωνισμό πρακτικές οι οποίες, με την απόφαση 98/247, καταλογίστηκαν στους κοινοτικούς παραγωγούς πλατέων προϊόντων και, επικουρικώς, ότι, ακόμη και αν οι κοινοτικοί παραγωγοί SSBB δεν ακολούθησαν τέτοιες πρακτικές, οι πρακτικές των κοινοτικών παραγωγών πλατέων προϊόντων επηρέασαν αναγκαστικά την τιμή των SSBB. Κατά τις προσφεύγουσες, και στη μία και στην άλλη περίπτωση, τα κοινοτικά όργανα παρέλειψαν να λάβουν υπόψη τα στοιχεία αυτά κατά τον προσδιορισμό της ζημίας.

26 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης, παραπέμποντας ιδίως στα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στο από 6 Φεβρουαρίου 1998 έγγραφό τους προς την Επιτροπή και στην από 3 Φεβρουαρίου 1998 καταγγελία τους, καθώς και στο κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 99/63 έγγραφο της 28ης Οκτωβρίου 1998, ότι, καθ' όλο το χρονικό διάστημα που κάλυπτε η έρευνα κατά των επιδοτήσεων, οι κοινοτικοί παραγωγοί SSBB εφάρμοσαν συστηματικά, για τις ευρωπαϊκές τους πωλήσεις, σύστημα αυξήσεως των τιμών πανομοιότυπο, mutatis mutandis, με το σύστημα της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος, το οποίο καταδίκασε η απόφαση 98/247. Ο

υπολογισμός των αυξήσεων των SSBB επιτυγχανόταν απλώς με τον πολλαπλασιασμό των αυξήσεων των πλατέων προϊόντων με τον «συντελεστή αποδόσεως» 1,35. Με το σημείο 36 της από 21 Απριλίου 1999 αποφάσεως, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την ενιαία εφαρμογή του συντελεστή αυτού εκ μέρους όλων των κοινοτικών παραγωγών SSBB.

27 Οι προσφεύγουσες καταλήγουν ότι οι παραγόμενες εντός της Κοινότητας SSBB πωλούνταν επίσης σε τιμές τεχνητώς αυξημένες από τον Φεβρουάριο του 1994. Υπογραμμίζουν ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 49 της αποφάσεως 98/247, την εφαρμογή της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος ακολούθησε ο διπλασιασμός σχεδόν των τιμών του ανοξείδωτου χάλυβα μεταξύ Ιανουαρίου 1994 και Μαρτίου 1995. Εξάλλου, ισχυρίζονται ότι, κατά τη διάρκεια των εν λόγω ετών, οι τιμές των SSBB εξελίχθηκαν όπως περίπου οι τιμές των πλατέων προϊόντων. Υποστηρίζουν ότι μια τόσο σημαντική στρέβλωση δεν έπρεπε να μη ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση της ζημίας στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων, ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό της υποτιμολογήσεως των τιμών, του ενδεδειγμένου επιπέδου αποδοτικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας και της απωλείας τμημάτων της αγοράς.

28 Κατά την προφορική διαδικασία, οι προσφεύγουσες δήλωσαν ότι παραιτούνται από την κύρια επιχειρηματολογία τους, που παρατίθεται συνοπτικά ανωτέρω στη σκέψη 25. Ωστόσο, υπογραμμίζουν ότι, προκειμένου να προσδιοριστεί η ζημία στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων, είναι αδιάφορο αν οι κοινοτικοί παραγωγοί SSBB επιδόθηκαν οι ίδιοι σε δραστηριότητα αντίθετη προς τον ανταγωνισμό ή απλώς επηρεάστηκαν από την αντίθετη προς τον ανταγωνισμό δραστηριότητα των κοινοτικών παραγωγών πλατέων προϊόντων. Εν πάση περιπτώσει, η αγορά των SSBB επηρεάστηκε από την τελευταία αυτή δραστηριότητα λόγω της αυτόματης σχέσης που δημιούργησε η εφαρμογή του συντελεστή αποδόσεως 1,35, ούτως ώστε, πέραν της χειροτερεύσεως των αποτελεσμάτων χρήσεως της κοινοτικής βιομηχανίας, η Επιτροπή δεν διέθετε επαρκείς και βέβαιες ενδείξεις που να της παρέχουν τη δυνατότητα να συναγάγει ασφαλή συμπεράσματα σε σχέση με την εκτίμηση της ζημίας.

29 Όσον αφορά τον αιτιώδη σύνδεσμο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία δεν οφείλεται στις εισαγωγές SSBB

καταγωγής Ινδίας αλλά σε «άλλους παράγοντες», ήτοι τη συμπεριφορά των παραγωγών πλατέων προϊόντων και την επίδρασή της στην τιμή των SSBB.

30 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, τήρησε τόσο τους όρους που θέτει ο βασικός κανονισμός για τον προσδιορισμό της υπάρξεως ζημίας όσο και την υποχρέωση διαδικαστικής φύσεως την οποία συνήγαγε το Δικαστήριο, όσον αφορά τους όρους αυτούς, με την απόφαση Extramet II. Πράγματι, τα θεσμικά όργανα ορθώς εξέτασαν και έλαβαν υπόψη τα προβληθέντα από τις προσφεύγουσες κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας επιχειρήματα σχετικά με τη συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών που, κατά τις προσφεύγουσες, ήταν αντίθετη προς τον ανταγωνισμό, καθώς και το λυσιτελές αυτών των επιχειρημάτων στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

31 Επομένως, το μόνο ζήτημα που παραμένει εκκρεμές είναι αν τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι δεν έχουν έτσι τα πράγματα.

32 Συναφώς, το Συμβούλιο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι βάση για την εκτίμηση της υποτιμολογήσεως των ινδικών προϊόντων αποτέλεσε η τελική τιμή πωλήσεως που χρέωνε η κοινοτική βιομηχανία στους αγοραστές για τις SSBB (βλ. την τριακοστή έκτη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού). Επομένως, το ουσιώδες ζήτημα είναι αν οι τελικές αυτές τιμές πωλήσεως — και όχι ένα στοιχείο των τιμών αυτών, όπως η προσαύξηση της τιμής του κράματος — υπέστησαν τεχνητή αύξηση ή αν προέκυψαν ως αποτέλεσμα των δυνάμεων της αγοράς, αφού κατά την απόφαση 98/247 (αιτιολογική σκέψη 48), η προσαύξηση της τιμής του κράματος αντιπροσώπευε μόλις το 25% της τελικής τιμής των πλατέων προϊόντων. Επομένως, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι οι τελικές τιμές πωλήσεως των παραγωγών SSBB της Κοινότητας για ιδίου τύπου προϊόντα σε συγκρίσιμες κατηγορίες πελατών ποίκιλλαν εντός των ιδίων χρονικών περιόδων (βλ. την τεσσαρακοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού).

33 Απαντώντας στους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι οι ισχύουσες στην αγορά των SSBB τιμές υπέστησαν τεχνητή αύξηση, δεδομένου ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί SSBB δεν έδρασαν εναρμονισμένα προκειμένου να τις καθορίσουν. Η εφαρμογή του συντελεστή αποδόσεως και ο καθορισμός του επιπέδου του, όπως και ο καθορισμός της τελικής τιμής των SSBB, ήταν απόρροια της ελεύθερης επιλογής κάθε παραγωγού και δεν αποτέλεσαν αναπόφευκτο αποτέλεσμα εναρμονισμένων αποφάσεων των παραγωγών πλατέων προϊόντων. Δεδομένου ότι τα πλατέα προϊόντα είναι προϊόντα διαφορετικά, που δεν υποκαθιστούν τις SSBB, δεν είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά των παραγωγών πλατέων προϊόντων επηρέασε τις ισχύουσες τιμές στην αγορά των SSBB.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

34 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αντισταθμιστικός δασμός είναι δυνατόν να επιβάλλεται με σκοπό την εξουδετέρωση των συνεπειών των αμέσως ή εμμέσως χορηγηθεισών επιδοτήσεων για την κατασκευή, την παραγωγή, την εξαγωγή ή τη μεταφορά οιουδήποτε προϊόντος του οποίου η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα προκαλεί ζημία.

35 Το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού ορίζει:

«1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος "ζημία" σημαίνει, αν δεν ορίζεται άλλως, τη σοβαρή ζημία η οποία προκαλείται στον οικείο κοινοτικό κλάδο παραγωγής [...].

[...]

6. Με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που υποβάλλονται [...] πρέπει να αποδεικνύεται ότι οι επιδοτούμενες εισαγωγές προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού [...].

7. Εξετάζονται ακόμη τυχόν άλλοι γνωστοί παράγοντες, εκτός από τις επιδοτούμενες εισαγωγές, οι οποίοι προκαλούν κατά τον ίδιο χρόνο ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η ζημία που προκαλείται από αυτούς τους άλλους παράγοντες δεν αποδίδεται στις επιδοτούμενες εισαγωγές κατά την έννοια της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που ενδέχεται να έχουν σημασία από αυτή την άποψη συμπεριλαμβάνονται: [...] οι περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας [...].»

36 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού:

«Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί οριστικώς, προκύπτει ότι υπάρχουν αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις και ότι εξ αυτών προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει τη λήψη μέτρων [...], το Συμβούλιο [...] επιβάλλει οριστικό αντισταθμιστικό δασμό [...]».

37 Τα άρθρα 15 και 19 της Συμφωνίας, τα οποία φέρουν αντιστοίχως τους τίτλους «Προσδιορισμός της ζημίας» και «Επιβολή και είσπραξη των αντισταθμιστικών δασμών», περιέχουν διατάξεις όμοιες, κατ' ουσίαν, με τις διατάξεις που παρατίθενται ανωτέρω στις σκέψεις 34 έως 36.

38 Όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων αυτών από τα κοινοτικά όργανα, επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι το ζήτημα αν η κοινοτική βιομηχανία υπέστη ζημία και αν η ζημία αυτή οφείλεται σε εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο

ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων προϋποθέτει την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων. Κατά πάγια νομολογία, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν σχετικώς ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και, επομένως, ο δικαστικός έλεγχος πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν υπήρξε ούτε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ούτε κατάχρηση εξουσίας (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψεις 76 και 86, και της 10ης Μαρτίου 1992, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή σ. I-1335, σκέψη 68· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 131, της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-155/94, Climax Paper κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-873, σκέψη 98, και της 30ής Μαρτίου 2000, T-51/96, Miwon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1841, σκέψη 94).

39 Πιο συγκεκριμένα, σχετικά με τον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση Extramet II που εκδόθηκε επί θεμάτων ντάμπινγκ, ότι, κατά τον προσδιορισμό μιας ζημίας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία την οποία πρόκειται να λάβουν υπόψη οφείλεται πράγματι σε εισαγωγές που έχουν αποτελέσει το αντικείμενο ντάμπινγκ και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες, και ιδίως ζημία οφειλόμενη σε ενέργειες των ίδιων των κοινοτικών παραγωγών (σκέψη 16). Αφού διαπίστωσε, στη συγκεκριμένη εκείνη περίπτωση, ότι από καμία από τις αιτιολογικές σκέψεις του κρίσιμου κανονισμού δεν προέκυπτε ότι τα κοινοτικά όργανα είχαν αφενός εξετάσει πράγματι το ζήτημα μήπως η ίδια η κοινοτική βιομηχανία είχε συντελέσει, με την άρνησή της πωλήσεως, στην προκληθείσα ζημία και αφετέρου καταδείξει ότι η ληφθείσα υπόψη ζημία δεν απέρρεε από τους παράγοντες που είχε προβάλει η Extramet, το Δικαστήριο έκρινε τα κοινοτικά όργανα δεν προέβησαν κατά τρόπο ορθό στον προσδιορισμό της ζημίας (σκέψη 19).

40 Στην προκειμένη περίπτωση, ωστόσο, τόσο από την αιτιολογική σκέψη 66 του προσωρινού κανονισμού, όσο και από τις αιτιολογικές σκέψεις 42 έως 49 του οριστικού κανονισμού, προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα εξέτασαν πράγματι το ζήτημα αν η κοινοτική βιομηχανία συνετέλεσε η ίδια, με την αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά της, στην προκληθείσα ζημία, όπως είχαν υποστηρίξει οι προσφεύγουσες κατά τη διοικητική διαδικασία. Πράγματι, από την άποψη της διαδικαστικής προϋποθέσεως που καθόρισε το Δικαστήριο με την απόφαση Extramet II, τα θεσμικά όργανα προέβησαν ορθώς, τουλάχιστον τύποις, στον προσδιορισμό της ζημίας.

41 Ωστόσο, απομένει η εξέταση του ζητήματος αν τα θεσμικά όργανα, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της ζημίας αυτής και των επιδοτουμένων εισαγωγών, υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση, στηριζόμενα στην έλλειψη άλλων, πέραν των εισαγωγών αυτών, παραγόντων, τους οποίους είχαν επικαλεστεί οι προσφεύγουσες και για τους οποίους ισχυρίζονταν ότι προκαλούσαν ταυτόχρονα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Στις προσφεύγουσες απόκειται να προσκομίσουν τα αποδεικτικά στοιχεία που θα δώσουν στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να διαπιστώσει τέτοια πλάνη (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1997, T-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2391, σκέψη 106, και της 28ης Οκτωβρίου 1999, T-210/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3291, σκέψη 58).

42 Συναφώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίστηκαν ότι οι τιμές των SSBB είχαν αυξηθεί τεχνητά είτε, σύμφωνα με τον κύριο ισχυρισμό τους, από τον οποίο παραιτήθηκαν κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, λόγω της εναρμονισμένης εφαρμογής της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος από τους ίδιους τους παραγωγούς SSBB είτε, κατά τον επικουρικό ισχυρισμό τους, από τον οποίο πάντως δεν απέστησαν κατά την προφορική διαδικασία, λόγω της εναρμονισμένης εφαρμογής της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος από τους παραγωγούς των πλατέων προϊόντων, σε συνδυασμό με την ενιαία εφαρμογή του συντελεστή αποδόσεως από τους παραγωγούς SSBB. Επομένως, οι τιμές αυτές δεν ήταν δυνατόν, κατά τις προσφεύγουσες, να αποτελέσουν αξιόπιστη βάση ώστε να προσδιοριστεί η ενδεχόμενη υποτιμολόγηση των ινδικών προϊόντων.

43 Στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι, κατά την πρακτική της κοινοτικής βιομηχανίας, οι τιμές των SSBB υπολογίζονται με γνώμονα μια βασική τιμή, στην οποία προστίθεται η προσαύξηση της τιμής του κράματος, η οποία δε υπολογίζεται με πολλαπλασιασμό του συντελεστή αποδόσεως 1,35 με την προσαύξηση της τιμής του κράματος που εφαρμόζουν οι παραγωγοί πλατέων προϊόντων. Εξάλλου, η Επιτροπή, με την από 21 Απριλίου 1999 απόφασή της, αναγνώρισε την ύπαρξη του συντελεστή αυτού, ύψους 1,35, και την εφαρμογή του από τους κοινοτικούς παραγωγούς SSBB τουλάχιστον επί δεκαετία. Από τα στοιχεία που παρέσχον τα θεσμικά όργανα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια των ερευνών της, οι παραγωγοί ράβδων θερμής ελάσεως, προϊόντος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ και αποτελεί το κύριο στοιχείο για την παραγωγή των SSBB, αφού αντιπροσωπεύει το 85 % περίπου της τελικής τιμής πωλήσεως των SSBB, ακολουθούν και οι ίδιοι την πρακτική του υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής

του κράματος που πρέπει να εφαρμοστεί στο δικό τους προϊόν πολλαπλασιάζοντας με συντελεστή 1,2 την προσαύξηση της τιμής του κράματος που εφαρμόζουν οι παραγωγοί των πλατέων προϊόντων. Το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί τη διαφάνεια του μηχανισμού αυτού για τους αγοραστές, ιδίως λόγω της υποχρεωτικής δημοσιεύσεως της κλίμακας των τιμών των παραγωγών και των εμπόρων EKAX.

44 Ωστόσο, τα θεσμικά όργανα υπογραμμίζουν ότι ουδεμία απόδειξη διαθέτουν για το ότι η εφαρμογή και η χρήση του μηχανισμού αυτού για τον υπολογισμό των εφαρμοζομένων στις SSBB προσαυξήσεων της τιμής του κράματος είναι αποτέλεσμα εναρμονισμένης πρακτικής των παραγωγών SSBB. Με τα υπομνήματά του, το Συμβούλιο ισχυρίζεται, ειδικότερα, ότι η εφαρμογή του συντελεστή αποδόσεως και ο καθορισμός του επιπέδου του, καθώς και ο καθορισμός της τελικής τιμής των SSBB, απέρρεαν από την ελεύθερη επιλογή κάθε παραγωγού SSBB και δεν αποτέλεσαν αναπόφευκτο αποτέλεσμα εναρμονισμένων αποφάσεων των παραγωγών πλατέων προϊόντων. Δεδομένου ότι πρόκειται για προϊόντα διαφορετικά και όχι υποκατάστατα, τίποτε δεν καθιστά δυνατό το συμπέρασμα ότι η αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά των παραγωγών πλατέων προϊόντων επηρέασε τις ισχύουσες τιμές στην αγορά των SSBB.

45 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι ισχυρισμοί αυτοί των θεσμικών οργάνων δεν είναι δυνατόν να γίνουν δεκτοί και ότι η εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της ζημίας αυτής και των εισαγωγών οι οποίες, κατά τον προσβαλλόμενο κανονισμό, αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων πάσχει, συνεπώς, πρόδηλη πλάνη.

46 Συγκεκριμένα, σε περιστάσεις όπως οι εν προκειμένω, από το γεγονός και μόνον ότι δεν στάθηκε δυνατό να αποδειχθεί ότι οι τελικές τιμές πωλήσεως των SSBB καθορίστηκαν με εναρμονισμένες αποφάσεις των κοινοτικών παραγωγών δεν συνάγεται ότι οι τιμές αυτές πρέπει να θεωρηθούν αξιόπιστες και αντιστοιχούσες σε κανονικές συνθήκες της αγοράς, προκειμένου να προσδιοριστεί η ζημία που υπέστησαν οι παραγωγοί αυτοί λόγω των επιδοτουμένων ινδικών εισαγωγών. Αντιθέτως, η παρατηρηθείσα παραλληλία μεταξύ της εξελίξεως της τιμής των πλατέων προϊόντων, αφενός, και της τιμής των ράβδων θερμής ελάσεως και των SSBB, αφετέρου, λόγω της ενιαίας και πάγιας εφαρμογής του συντελεστή αποδόσεως 1,2 από τους παραγωγούς των ράβδων θερμής ελάσεως και του συντελεστή 1,35 από τους

παραγωγούς SSBB επί της εφαρμοζομένης στα πλατέα προϊόντα προσαυξήσεως της τιμής του κράματος, έπρεπε να έχει πείσει τα θεσμικά όργανα ότι η αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά των παραγωγών πλατέων προϊόντων είχε ενδεχομένως σημαντικές επιπτώσεις στο ύψος των τιμών των SSBB, δηλαδή μπορούσε να οδηγήσει στην τεχνητή τους αύξηση, έστω και αν οι τιμές αυτές δεν αποτελούσαν άμεση απόρροια αθέμιτης εναρμονίσεως μεταξύ παραγωγών.

47 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο ως προς μια κατάσταση, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή διαπίστωσε, με την από 21 Απριλίου 1999 απόφασή της, ότι «[τ]α πλατέα προϊόντα αντιστοιχούν στο 85 % περίπου των τελικών προϊόντων ΕΚΑΧ που παραδίδουν οι κοινοτικοί παραγωγοί» και ότι, «λόγω της σημασίας των πλατέων προϊόντων, η εξέλιξη των τιμών στις αγορές ανοξείδωτου χάλυβα προσδιορίζεται πολύ συχνά από αποφάσεις περί τιμών που λαμβάνουν οι παραγωγοί πλατέων προϊόντων».

48 Έτσι, τα θεσμικά όργανα, μη λαμβάνοντας υπόψη την ενιαία και πάγια βιομηχανική πρακτική των κοινοτικών παραγωγών SSBB και ράβδων θερμής ελάσεως, των οποίων το αντικειμενικό αποτέλεσμα ήταν η αυτόματη μετακύλιση, στις αγορές των προϊόντων αυτών, των τεχνητών αυξήσεων τιμών που επιτυγχάνονταν χάρη στην εναρμόνιση μεταξύ παραγωγών πλατέων προϊόντων, δεν έλαβαν υπόψη έναν γνωστό παράγοντα, διαφορετικό από τις επιδοτούμενες εισαγωγές, ο οποίος θα μπορούσε να προκαλέσει ταυτόχρονα τη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.

49 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τις εκτιμήσεις στις οποίες προέβησαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, κατά τον προσδιορισμό της εκτάσεως και της αιτίας της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, και με τις οποίες τονίζεται η πτώση των τελικών τιμών πωλήσεως που επετύγχανε η βιομηχανία αυτή μετά το 1995 (βλ. την εβδομηκοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού και την πεντηκοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού), πτώση που συνέπεσε με την αύξηση του όγκου των ινδικών εισαγωγών.

50 Συγκεκριμένα, κατά τις παρατηρήσεις της ίδιας της Επιτροπής (βλ. την εβδομηκοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού), οι μέσες τιμές πωλήσεως των SSBB στην κοινοτική αγορά, εκφρασμένες σε δείκτες, αντιστοιχούν στους εξής αριθμούς για το χρονικό διάστημα μεταξύ 1994 και 1997:

1994 = 100

1995 = 134

1996 = 126

(από 1η Ιουλίου 1996 μέχρι 30 Ιουνίου 1997) = 106

51 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το σχεδιάγραμμα αυτό της εξελίξεως των τιμών συμφωνεί, εκ πρώτης όψεως, με τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών ότι, αφενός, η αύξηση των τιμών του 1995 ήταν τεχνητή, τουλάχιστον εν μέρει, εφόσον προέκυπτε από τα αποτελέσματα της συμφωνίας επί του ποσού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος που εφαρμόζεται στα πλατέα προϊόντα και η οποία, σύμφωνα με την πρακτική της βιομηχανίας, εφόσον μάλιστα δεν επρόκειτο για αθέμιτη εναρμόνιση, εφαρμοζόταν στις SSBB, κατόπιν πολλαπλασιασμού με τον συντελεστή αποδόσεως 1,35, και ότι, αφετέρου, η πτώση των τιμών που παρατηρήθηκε αργότερα, ιδίως κατά το τέλος του έτους 1996 και κατά την αρχή του 1997, οφειλόταν, τουλάχιστον εν μέρει, στη βαθμιαία εγκατάλειψη της εναρμονισμένης μεθόδου υπολογισμού της εφαρμοζομένης στα πλατέα προϊόντα προσαυξήσεως της τιμής του κράματος, κατόπιν μέτρων που έλαβε η Επιτροπή. Στο τελευταίο αυτό σημείο, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, κατά την εξηκοστή όγδοη και την εβδομηκοστή αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 98/247, καίτοι οι αιτιάσεις, στην υπόθεση εκείνη, ανακοινώθηκαν στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις στα τέλη του έτους 1995, μόλις στα τέλη του 1996 η πρώτη αποδέκτρια αυτής της αποφάσεως, η Avesta Sheffield AB, εγκατέλειψε τον τύπο εναρμονισμένου υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος.

52 Εξάλλου, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου, το αναμφισβήτητο γεγονός ότι ένα στοιχείο της τελικής τιμής πωλήσεως των SSBB (ήτοι το ποσό της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος που εφαρμόζεται στα πλατέα προϊόντα πριν την εφαρμογή του συντελεστή αποδόσεως 1,35) αυξήθηκε τεχνητά, κατόπιν εναρμονισμένων αθεμίτων πρακτικών των παραγωγών πλατέων προϊόντων, επηρέασε κατ' ανάγκη τις τελικές τιμές πωλήσεως των SSBB, οι οποίες επομένως δεν ήσαν αξιόπιστες.

53 Πρώτον, σε αγορές στις οποίες η πρακτική της βιομηχανίας είναι να υπολογίζει την τελική τιμή πωλήσεως ενός προϊόντος προσθέτοντας ορισμένα ξεχωριστά στοιχεία, είναι πρόδηλο ότι, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, οι εξωτερικοί παράγοντες που επηρεάζουν το ύψος οποιουδήποτε στοιχείου θα έχουν οπωσδήποτε επιπτώσεις στην τελική τιμή πωλήσεως. Οι επιπτώσεις αυτές είναι προφανώς ακόμη εντονότερες σε αγορές όπως η αγορά των SSBB, όπου οι τιμές του κυρίου στοιχείου που απαιτείται για την παραγωγή τους, οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 85 % περίπου της τελικής τιμής πωλήσεως των SSBB (βλ. ανωτέρω σκέψη 43), επηρεάζονται επίσης από τους ίδιους εξωτερικούς παράγοντες και όπου ο μηχανισμός των τιμών του στοιχείου αυτού είναι διαφανής και γνωστός τόσο στους αγοραστές όσο και στους πωλητές, και συγκεκριμένα μέσω των κλιμάκων ΕΚΑΧ.

54 Δεύτερον, η συλλογιστική του Συμβουλίου έρχεται σε αντίφαση με την εκτίμηση στην οποία προέβη η ίδια η Επιτροπή με την απόφαση 98/247. Στην απόφαση αυτή, συγκεκριμένα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εναρμονισμένη τροποποίηση των τιμών αναφοράς που χρησιμοποιούνται στον τύπο υπολογισμού της εφαρμοζομένης στα πλατέα προϊόντα προσαυξήσεως της τιμής του κράματος, χωρίς να είναι βέβαια η μόνη αιτία του διπλασιασμού σχεδόν των τιμών των πλατέων προϊόντων από ανοξείδωτο χάλυβα μεταξύ Ιανουαρίου 1994 και Μαρτίου 1995, «συνέτεινε σημαντικά στις αυξήσεις, λόγω της αυτόματης επιβαρύνσεως των τιμών που προκάλεσε» (τεσσαρακοστή ένατη αιτιολογική σκέψη). Είναι αλήθεια ότι, σύμφωνα με τις εξηγήσεις που έδωσαν τα θεσμικά όργανα κατά την προφορική διαδικασία, η προσαύξηση της τιμής του κράματος αντιπροσωπεύει το πολύ 15 % της τελικής τιμής πωλήσεως των SSBB, ενώ, κατά την τεσσαρακοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 98/247, είναι δυνατό να φθάνει το 25 % της τελικής τιμής πωλήσεως των πλατέων προϊόντων. Είναι επίσης αλήθεια ότι, μεταξύ των ετών 1994 και 1995, οι τιμές των SSBB δεν διπλασιάστηκαν, αλλά αυξήθηκαν μόνο κατά περίπου 34 % (βλ. ανωτέρω σκέψη 50). Ωστόσο, τα θεσμικά όργανα δεν επιτρεπόταν, ενόψει των διαφορών αυτών, να αποκλείσουν το ενδεχόμενο να έχει επηρεαστεί η αγορά των

SSBB κατά τρόπο ανάλογο με αυτόν που διαπιστώθηκε στην αγορά των πλατέων προϊόντων.

55 Απαντώντας στις παρατηρήσεις των προσφευγουσών κατά τη διοικητική διαδικασία, το Συμβούλιο υπογράμμισε επίσης, στην τεσσαρακοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, ότι διαπιστώθηκε ότι οι τιμές των κοινοτικών παραγωγών SSBB για ιδίου τύπου προϊόντα που πωλώνταν σε συγκρίσιμους πελάτες ποίκιλλαν εντός του ιδίου χρονικού διαστήματος, οδηγώντας σε διαφορετικά επίπεδα κερδών της εν λόγω κοινοτικής βιομηχανίας. Ωστόσο, ανεξάρτητα μάλιστα από το γεγονός ότι ουδεμία ένδειξη παρασχέθηκε όσον αφορά τη σημασία των διαφορών αυτών — δεδομένου ότι το Συμβούλιο ισχυρίζεται, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ότι οι τιμές των SSBB των κοινοτικών παραγωγών εμφανίζουν «γενικώς ελάχιστες αποκλίσεις» — το γεγονός ότι οι τελικές τιμές πωλήσεως των SSBB ποίκιλλαν κατά μη προσδιορισθέν μέγεθος δεν αρκεί, για τους ήδη εκτεθέντες λόγους, προκειμένου να αποκλειστεί η πιθανότητα ότι η παράνομη εναρμόνιση μεταξύ παραγωγών πλατέων προϊόντων ως προς τον τύπο υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος προκάλεσε επίσης τεχνητή, καίτοι κυμαινόμενη, αύξηση των τιμών αυτών, όπως άλλωστε ούτε οι πτώσεις των τιμών αυτών που παρατηρήθηκαν μετά το 1995 θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως αξιόπιστος δείκτης προκειμένου να υπολογιστεί η ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Το κρίσιμο ερώτημα, συναφώς, είναι αν η παράνομη εναρμόνιση στην αγορά πλατέων προϊόντων προκάλεσε αύξηση του γενικού επιπέδου των τιμών των SSBB και όχι αν η αύξηση αυτή υπήρξε ενιαία για όλους τους κοινοτικούς παραγωγούς.

56 Βάσει των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα που προέβαλαν επικουρικώς οι προσφεύγουσες είναι βάσιμα.

57 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 1, 8, παράγραφοι 1, 6 και 7, και 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και των άρθρων 15 και 19 της Συμφωνίας, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, και επιβάλλεται η ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού, καθόσον αφορά τα προϊόντα που παράγουν οι προσφεύγουσες και τα οποία εισάγονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ενώ παρέλκει η εξέταση των άλλων λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

58 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή το Συμβούλιο ηττήθηκε κατά το κύριο μέρος των ισχυρισμών του, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα των προσφευγουσών. Η Επιτροπή, πάντως, θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά το οποίο τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 2450/98 του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1998, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ράβδων ανοξείδωτου χάλυβα καταγωγής Ινδίας και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού, όσον αφορά τις εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα των προϊόντων που παράγουν οι εταιρίες Mukand Ltd, Isibars Ltd, Ferro Alloys Corporation Ltd και Viraj Impoexpo Ltd.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά ως απαράδεκτη.

3) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Vesterdorf Potocki Pirrung

Βηλαράς Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Σεπτεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf